

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **O.F.**
zastoupený advokátem Mgr. Janem Drevňákem
sídlem E. Filly 296/13, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023 č. j. MSK 81540/2023, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 11. 4. 2023, zn. MUBO/19683/2023/ODP/PaA, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

2. Žalobce v žalobě poukázal na judikaturu týkající se bloků na pokutu zaplacenou na místě a poté namítl k bloku č. C 2532674 (dále jen „blok 1“) nejasnost a nesrozumitelnost data spáchání přestupku, když z bloku podle žalobce plyne, že přestupek byl spáchán 12. 11. 2014, avšak v odst. 9 je poté uvedeno „V Ostravě dne 12. 11. 2019“. K bloku č. C 1807196 (dále jen „blok 2“) namítl pochybnost, kde k jednání došlo, když v popisu skutku je uvedeno „mimo obec Ostrava“ a v odst. 9 je jako místo vystavení bloku uvedeno „v Ostravě“. Dále není podle žalobce jasné, co bylo spácháno, když v bloku je uvedeno „během jízdy držel v ruce telefonní zařízení RZ X“. I kdyby mělo jít o porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., pak podle žalobce z bloku nevyplývá, že by žalobce byl řidič. Hovorové zařízení nesmí při jízdě držet jen řidič, zatímco spolujezdec může, proto je nutné, aby popis skutku byl přesný. K bloku č. C 1807277 (dále jen „blok 3“) žalobce namítl pochybnost, kde k jednání došlo, když v popisu skutku je uvedeno „mimo obec Ostrava“ a v odst. 9 je jako místo vystavení bloku uvedeno „v Ostravě“. K bloku č. R 2524171 (dále jen „blok 4“) žalobce namítl, že adresa trvalého pobytu uvedená v bloku není jeho adresou trvalého pobytu, když v bloku jsou uvedena dvě města (Rychvald a Karviná) a není tak patrné, ve kterém z nich má mít žalobce pobyt. Pokud by policie doručovala rozhodnutí na adresu uvedenou v bloku, nedošlo by podle žalobce k účinnému doručení. Dále k tomuto bloku žalobce namítl nesrozumitelnost místa spáchání přestupku, když v bloku je podle něj uvedeno „DA 325 Jm -> Ostrava“. K bloku č. R 2524171 – správně má být č. B 3612628 – pozn. soudu - (dále jen „blok 5“) žalobce namítl, že chybí bližší určení místa spáchání. V bloku je pouze „na ul. Michálkovická“, která je však cca 3 km dlouhá a vede přes dva obvody města Ostrava.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalobní námitky bazírují na nepodstatných drobnostech a zdánlivých rozporech, napadené rozhodnutí i přes tyto námitky zcela ob stojí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, správní orgán 1. stupně zařadil do spisu scany, případně fotokopie příslušných podkladových rozhodnutí, žalobce se vyjádřil k podkladům ve správním spise. Proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
6. K obecnému výčtu judikatury bez vazby na konkrétní okolnosti věci soud pouze zdůrazňuje závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nějž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“* Krajský soud s ohledem na konstantní judikaturu NSS (např. rozsudek ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34, rozsudek ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45) predestiná, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit

vyměřenou pokutu. Z toho důvodu nelze na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení klást přehnané požadavky co do formálních náležitostí. Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, na který v žalobě odkázal sám žalobce, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů, musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Pokutové bloky byly blíže specifikovány v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a s účinností od 1. 7. 2017 v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě ve formě příkazového bloku.

7. Pokud jde o žalobní námitky k jednotlivým blokům, je nutno uvést, že všech 5 bloků se týkalo tzv. telefonování za jízdy. Podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 361/2000 Sb.“), řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
8. Pokud jde o blok 1, soud ověřil ze scanu ve správním spise, že lze zcela jasně a bez problémů rozeznat (aniž by k tomu bylo nutno používat jakékoli speciální dovednosti či nástroje), co na bloku je číslice 4 a co je číslice 9 (srov. např. datum narození žalobce). V bodě 5 bloku je uvedeno, že skutek byl spáchán 12. 11. 2019 a tomu odpovídá i totožné datum vystavení bloku v bodě 9.
9. Pokud jde o blok 2, soud nemá žádnou pochybnost o místě, kde ke skutku došlo. Žalobce totiž opomněl sdělit, že v bodě 5 tohoto bloku je též uvedeno „dálnice D1, 360. km směr Brno“, což je místo zcela konkrétní. Dále soud ověřil ze scanu bloku, že mezi slovy „držel v ruce telefonní zařízení“ a „RZ:...“ je čárka, tudíž text pokračuje vymezením registrační značky vozidla. Pokud jde o osobu, která držela telefonní zařízení, ani zde soud nemá žádné pochybnosti, neboť identifikace přestupce se týká předchozí body 1 až 4 bloku, a tam je žalobce určen jménem, příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu a číslem občanského průkazu.
10. Pokud jde o blok 3, také zde je místo spáchání uvedeno jednoznačně: „dálnice D1, 360,5 km, směr Brno“.
11. Pokud jde o blok 4, žalobcova námitka k adrese trvalého bydliště je podle soudu spekulativní. Šlo o blok na pokutu zaplacenou na místě, policie tedy neměla důvod zasílat žalobci rozhodnutí na jeho adresu. Navíc, soud neshledal v uvedení adresy žádný rozpor, když obec Rychvald přísluší do okresu Karviná (viz § 4 odst. 12 písm. c) a § 3 odst. 12 zákona č. 51/2020 Sb., § 12 odst. 2 vyhlášky č. 346/2020 Sb.). K místu přestupku soud ověřil ze scanu bloku, že je uvedeno srozumitelně: „D1, 325 km -> Ostrava“, tedy šlo o konkrétní km na konkrétní dálnici v konkrétním směru.
12. Pokud jde o blok 5, k místu spáchání je uvedeno „na ul. Michálkovická v Ostravě“. Soud má za to, že i takto určené místo ob stojí, a to s ohledem na definiční znaky konkrétního přestupku, jak je citován v bodě 7. tohoto rozsudku. Řidič nesmí při jízdě vozidlem držet telefonní zařízení, ať už v obci či mimo obec, ať už na dálnici či silnici nižší třídy, ať už je v místě omezena nejvyšší povolená rychlost na 50 km/h či 130 km/h atd.
13. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

14. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 1. února 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu